

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

PANOPTIKUM

JAKUB JÁN ČÚZY

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství

Specializace Socha a prostor

Bakalářská práce

PANOPTIKUM

JAKUB JÁN ČÚZY

Vedoucí práce: prof. ak. soch. Jiří Beránek
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň 2017

..... podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	5
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	7
3	CÍL PRÁCE.....	9
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	10
5	PROCES TVORBY.....	12
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	15
	6.1 Modelování.....	15
	6.2 Formování a Odlévání.....	15
	6.3 Kovová konstrukce.....	16
7	POPIS DÍLA.....	17
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	18
9	SILNÉ STRÁNKY.....	19
10	SLABÉ STRÁNKY.....	20
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	21
A)	Knížní a periodická literatura.....	21
B)	Internetové zdroje.....	21
12	RESUMÉ	22
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	23

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Všetko začalo úplně náhodou. Už od mala som rád kreslil , ale to asi skoro každé dieťa. V 8 triede ma však mama presvedčila aby som skúsil Základnú umeleckú školu . Keď som sa teda rozhodol tam po prvý krát ísť už nebolo cesty späť. Ako prvé som začal kresliť jednoduché zátišia . Snažil som sa pochopiť jednoduché princípy perspektívy a spôsoby znázornenia motívu . Nesmierne ma to začalo baviť. Kresba ma natoľko pohltila, že som sa jej naplno venoval . a keď prišla 9 trieda učiteľ v ZUŠ mi navrhol aby som skúsil talentové skúšky na umeleckú školu na odbor rytectvo. Talentové skúšky som splnil, ale na obor na ktorý som sa hlásil som sa nedostal z dôvodu malého záujmu. Rozhodol som sa teda pre umelecké kováčstvo kde som sa po prvý krát stretol s hlinou na hodine modelovania. Začal som byť fascinovaný témou figúry .Na modelovaní sme ako prvé modelovali lebku a neskôr nohu. V druhom ročníku sme začali modelovať prvú hlavu a na kresbe sme sa konečne začali venovať častiam tela . To bol pre mňa kľúčový moment kedy ma figurálna tematika začala priťahovať. Rozhodol som sa prehlbovať svoje schopnosti vo figurálnej kresbe rovnako aj v modelovaní a cítil som , že to je ten smer ktorému sa chcem venovať. Ľudská figúra bola pre mňa zdrojom inšpirácie pre školské práce, ale aj pre svoju vlastnú tvorbu. Stredná škola sa blížila ku koncu a nebol som rozhodnutý akým smerom sa chcem uberať ďalej. Podával som si prihlášku na dve školy avšak na ani jednu ma nezobrali . Bol som rozhodnutý to skúsiť o rok znovu a tak som ostal ešte jeden rok na nadstavbovom ročníku na strednej škole. Samozrejme už som sa dozvedel o Fakulte designu a umenia

Ladislava Sutnara v Plzni konkrétne o ateliéry sochy prof. ak. soch. Jiřího Beránka . Jeho ateliérom som bol fascinovaný a bol som rozhodnutý spraviť všetko preto aby ma tam zobral. Naďalej teda prehlbujem svoje poznanie o figúre ktorého sa držím až doteraz kedy už študujem u prof. ak. soch. Jiřího Beránka tretí rok. Vo svojej tvorbe som našiel osobitý štýl zobrazenia ľudského tela. Už sa ho nesnažím čo najpresnejšie zobrazit' aj keď v modelovaní cítim ešte určite nedostatky. V kresbe sa sním už pohrávam a experimentujem. Učím sa používať pre mňa nové materiály a hľadám ich prepojenie vo svojej tvorbe. Posúvam svoje hranice poznania ďalej a využívam svojich poznatkov na to aby som mohol vyjadriť témy ktorými sa zaoberám.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Ako tému svojej bakalárskej práce som si vybral Panoptikum. Ako prvé ma zaujalo to ,že je to figurálna téma. Za druhé ma zaujal názov témy Panoptikum. Keď som si spojil tieto dve slová hneď som myslel na nejaké anomálie ľudského tela. To ma hneď ohúrilo a už som bol rozhodnutý, že si vyberiem práve toto téma. Ako prvé som začal rozmýšľať nad samotným slovom čo všetko môže znamenať. Slová ako genetika, klonovanie, šľachtenie, mutácia sa stali základnými piliermi môjho návrhu. Často sa vo svojej tvorbe snažím poukázať na nejaký problém za ktorý sú zodpovedný ľudia a tak tomu bolo aj teraz. Chcel som reagovať na problém šľachtenia a chovania psov. Môj prvý návrh bol vytvoriť 2 až 3 figúry zmutovaných alebo geneticky upravených psov ktoré sa vymkli kontrole a žijú v meste. Myslel som, že budem tieto sochy inštalovať v rôznych priestoroch mesta a fotiť reakcie okolo idúcich ľudí. Začal som teda na mojom nápade pracovať. Avšak po prezentácii rozpracovanosti som od tohto nápadu upustil. Bolo pre mňa komplikované a nevedel som správne znázorniť to čo som chcel a tak som na tomto nápade prestal pracovať. Stále som však zostal u tohto problému a rozmýšľal som ako môžem inak zobraziť to čo chcem. Po nejakom čase som prišiel za vedúcim svojej práce prof. ak. soch Jiřím Beránkom s novým nápadom. Išlo o nejaký kolotoč kde budú upevnené rôzne časti končatín rôznych druhov psov a človek si sám môže vystavať svojho vlastného psa. Chcel som teda takto vtipne parodovať dlhý genetický proces šľachtenia psov tým, že si človek svojho dokonalého psa môže spraviť aj sám. Od tohto nápadu som, ale tiež odstúpil. Páčil sa mi však kolotoč ako nejaký druh atrakcie čo priamo súvisí so slovom panoptikum.

Kolotoč som teda nechal bol som rozhodnutý , že ho použijem len som musel vymyslieť ako. Inšpiráciu som hľadal vo fenakistoskope. „Fenakistoskop vymyslel v roku 1832 Belgičan Joseph Plateau. Išlo o krútiaci sa disk, ktorý bol rozdelený na niekoľko častí. V každej z nich bola nakreslená jedna fáza pohybu. Mohlo ísť napríklad o tancujúci pár alebo bitku dvoch boxerov. Z druhej strany disku boli vyrezané štrbinky, cez ktoré sa človek pozeral na odraz obrázkov v zrkadle. To bolo nevýhodou tejto verzie fenakistoskopu – na jeho fungovanie bolo okrem samotnej hračky potrebné aj zrkadlo. Postupom času sa používanie fenakistoskopu zjednodušilo šikovným vylepšením. To spočívalo v tom, že sa začal robiť z dvoch diskov – jeden bol čierny a boli v ňom vyrezané príslušné štrbinky a na druhom bol vyobrazený daný výjav. Naraz sa točili na jednej spoločnej oske, a tak už na jeho sledovanie nebolo potrebné zrkadlo“. Musel som však vymyslieť ako to bude fungovať v plastickej forme keďže som chcel použiť takzvaný kolotoč. Namiesto kreslených scén som použil 10 modelovaných hláv psov. Ktoré sú upevnené na vrchnej časti kolotoča. Celá táto časť je pohyblivá a dá sa roztočiť. Pomocou rýchlo blikajúceho svetla a otáčania vrchnej časti bolo daného efektu možné dosiahnuť.

3 CÍL PRÁCE

Mojim cieľom je vtipne ukázať a znázorniť proces genetickej zmeny dvoch odlišných plemien psov pomocou kolotoču na ktorom je umiestnených desať odliatkov psých hláv. Jedna sa konkrétne o mopsa a nemeckého ovčiaka. Tieto dve plemená som si vybral z dôvodu absolútnej odlišnosti a tým som ešte viac potrhol finálny efekt. Hlavy som modeloval spôsobom, že plynulo prechádzajú z jedného plemena do druhého. Keď sa teda kolotoč roztočí a začne do toho blikať svetlo môžete vidieť akoby sa hlavy menili na mieste. Je to celé zapríčinené tým, že rýchlosť otáčania kolotoču je zosynchronizovaná s rýchlosťou blikania svetla. Vytvoril som teda takzvanú atrakciu ktorú si bude môcť každý divák vyskúšať sám a tak sa stane nachvíľu aj on vedcom ktorý pozoruje ako sa môže meniť jedno plemeno na druhé a opačne. Tým to sa snažím pripomenúť neustále prešľachťovanie psých plemien k ľudskej dokonalosti. Vznikajú tak rôzne extrémne plemená ktoré majú už od mala rôzne zdravotné problémy a sú oveľa náchylnejšie na rôzne typy chorôb. Tým, že si to každý vyskúša sa automaticky podieľa na tomto prešľachťovaní a mal by sa zamyslieť či je to vždy správne snažiť sa meniť to čo je dané.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Ako prvé bolo dôležité vmyslieť návrh čo budem robiť. Prvý návrh bola teda kompozícia zmutovaných psov inštalovaná niekde v meste ktorú som po konzultovaní s vedúcim práce zavrhol. Stále som bol rozhodnutý pracovať s problematikou šľachtenia psov. Vymyslel som teda druhý návrh vytvoriť kolotoč na ktorom budú rôzne časti odlišných plemien psov a divák si bude môcť vystavať psa akého chce. Avšak pri konzultácii funkčnosti kolotoču s doc. MgA.

Benediktom Tolarom som vymyslel tretí nápad zachytiť nejakým spôsobom genetickú zmenu pomocou fenakistoskopu. U posledného návrhu som teda aj zostal a začal som skúšať ako by to mohlo fungovať. Zistil som základne informácie a spravil pár pokusov. Po zistení, že by to malo fungovať som si vybral dve úplne odlišné plemená aby bol finálny efekt ešte silnejší, a tak som sa pustil do zbierania správnych fotiek. S mopsom som mal skúsenosti už zo skorších ročníkov, takže som nejaké fotky mal. Nemeckého ovčiaka máme doma tak som ho len nafotil a fotky si vytlačil.

Hlavy som chcel modelovať z hliny. Nevedel som však z čoho budem robiť formy. Rozhodoval som sa medzi lukoprenom a silikónom. Obidva materiáli slúžia na vytváranie foriem, ale príprava lukoprenovej formy je hrozne zdĺhavá no finančne menej náročná. Z dôvodu časového sklzu som sa teda rozhodol pre silikón ktorý je síce drahší, ale ďaleko lepšie sa s ním pracuje a príprava foriem netrvá tak dlho. Po konzultácii so spolužiakom som si objednal desať litrov silikónu. Výhodou bolo dostupnosť predajne ktorá je neďaleko Plzne, a tak som mal silikón už druhý deň.

Ďalším problémom bolo z čoho budú odliate hlavý. Vedel som, že to bude musieť byť niečo pevné a zároveň ľahké. Hneď ma napadol

epoxid jeho vlastnosti odpovedali tomu čo potrebujem. So spolužiakom ktorý epoxid mal sme sa dohodli a on mi ho vymenil za niekoľko litrov silikónu. Tým som mal hlavy vyriešene a mohol som sa pustiť do zostrojenia kolotoču.

Klasické kolotoče bývajú zo železa a sú cele rozoberateľné aby mohli cestovať. To boli pre mňa dva základne body, musí byť rozoberateľný a pevný. Rozoberateľný z toho najzakladanejšieho dôvodu aby sa dal jednoducho prevážať. No a pevný preto aby sa nikomu nič nestalo keď sa bude roztáčať.

Keď som mal toto všetko pripravené zostávalo už len nájsť vhodné miesto pre môj objekt a zohnať konkrétne svetlo ktoré umožní daný efekt zobraziť. Kamarát mal svetlo ktoré som potreboval. Tak som mu napísal správu a pri ceste na Slovensko si svetlo vyzdvihol. Čo sa týka priestoru najlepšia by pre mňa bola galéria. kontaktoval som teda Honzu Chabra ktorý vedie študentskú galériu a dohodol sa sním, či tam môžem svoj kolotoč vystaviť. Táto galéria je pre mňa najvhodnejšou pretože má malú čiernu miestnosť ktorú som presne potreboval z dôvodu tmy. Pre dosiahnutie konkrétneho efektu musí byť skoro úplná tma. Honza nenamietal a tak sme sa dohodli, že to môžem vystavovať u neho v galérii.

5 PROCES TVORBY

Keď som už bol konečne s návrhom spokojný a definitívne rozhodnutý, že je správny pustil som sa do modelovania. Fotky som mal pripravené, stačilo už len pripraviť si drevené stojany na modelovanie. Tie sme na ateliéri mali, a tak som si ich nemusel celé sám pripravovať. Stačili len malé úpravy aby mi tam psie hlavy držali. Modelovaciú hlinu som tiež nemusel zháňať. Na ateliéri je k dispozícii . Musel som si ju, ale poriadne pripraviť aby sa mi s ňou dobre modelovalo. Hlinu som teda poriadne rozmočil tým zmäkla a dala sa dobre tvarovať. Potom každý večer keď som skončil s modelovaním som hlinu poriadne navlhčil a zabránil prístupu vzduchu aby nevysychala. Takto isto som zabaľoval aj hlavy aby mi nestvrdli a mohol som na nich na ďalší deň pokračovať. Ako prvú som si teda nahodil hlavu mopsa a postupne dorábal detaily . Dodržiaval som presne pomery a snažil sa čo najpresnejšie vymodelovať hlavu z fotiek. Prvú hlavu som mal hotovú, a pustil som na ďalšiu. To už začal byť trošku problém. Hlavu som si teda namodeloval len do základného tvaru a začal som rozmýšľať ako ju posuniem ďalej aby bol prechod medzi hlavami plynuli. Rozhodol som sa teda, že namodelujem všetky hlavy do určitého tvaru a postupne budem dorábať detaily tak aby hlavy na seba plynulo nadväzovali. Vývojové stupne medzi mopsom a nemeckým ovčiakom som sa z veľkej časti snažil vyjadriť čo najviac anatomicky. Snažil som sa správne zmiešať tieto dve plemená aby modelácia dávala zmysel. Nakoniec prišli na radu uši. Keďže je to tenká vrstva hlíny hrozne rýchlo by vysychali namodeloval som ich ako posledné. Hlavy som mal hotové a mohol som sa pustiť do formovania.

Bola to pre mňa veľká výzva keďže som so silikónom nikdy nepracoval. Čas na skúšku nebol tak som rovno začal formovať. Ako prvé som si musel na hlavách spraviť deliace roviny ktoré mi rozdelili hlavy na dve polky. Je to typický postup pri formovaní aby sa dala forma rozobrať. Keď som ich mal hotové tak v správnom pomere namiešaný silikón som nanášal najprv na prednú časť hláv. Tento silikón dokonale kopíruje modeláciu tak som sa nemusel báť, že by sa nejaké detaily stratili. Takto nanesený silikón som nechal vytvrdnúť do druhého dňa, a nanášanie som zopakoval. Po zatvrdnutí silikónu nasledovala sadrová schránka ktorá silikónovú formu držala v správnom tvare. Sadru som použil ktorú sme mali na ateliéri Odstránil som deliacu rovinu odseparoval som mydlom sadru a celý proces zopakoval zo zadnej strany. Formy som mal pripravené a mohol som odlievať.

Na začiatok som si spravil malú skúšku. Rozmiešal som si epoxid a pridával rôzne farby aby som našiel tu správnu. Po jej nájdení som si rozmiešal väčšie množstvo a začal plniť formy epoxidom. Do ďalšieho dňa som čakal kým epoxid vytvrdne a nanášal som ďalšiu vrstvu epoxidu aby bol odliatok dostatočne hrubý a nezničil sa. Po vybraní som celý proces s epoxidom opakoval ešte raz na štyroch hlavách aby ich bolo desať.

Poslednou časťou práce bolo vyrobiť kolotoč. Mal som presnú predstavu ako by mal vypadáť. Neštrácal som teda čas a všetok materiál ktorý som na to potreboval som nakúpil v Plzni.

K zhotoveniu som potreboval zväračku, uhlovú brúsku, vrtačku. Tieto nástroje na ateliéri mám takže som nemusel nič ďalšie kupovať. Ateliér som opustil a presunul som sa do dielne na kov. Ako prvé som si spravil náčrt vrchného kruhu ktorý sa točí na

ložisku okolo stojanu. Musel som navrátať niekoho desiatok dier aby bol celý kruh rozoberateľný. K ložisku som pri zváral kovový valec a naň ďalej pri zváral rovnako dlhé kovové ramená ktoré budú niest' hlavy. Po dokončení som sa vrhol rovno na spodnú časť teda stojan. Ten som taktiež spravil kompletne rozoberateľný. Stojan sa skladá z kovovej rúry na ktorú som pri zváral malé kovové obdĺžniky ku ktorým boli prichytené nohy celého stojana. Ďalej som musel na rúru navariť podložku na ktorej bude ložisko stáť. Keď som toto všetko mal hotové nasadil som vrchnú časť na kovovú rúru a kolotoč bol hotový. Zostávalo mi teda už len spojiť hlavy s kolotočom. Celú prácu som teda vytvoril v škole.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

6.1 Modelovanie

Na modelovanie som nepotreboval žiadne špeciálne materiály. Drevené stojany na modelovanie máme voľne dostupne v ateliéri. Drevo na ich upravenie presne na moje potreby som taktiež našiel v ateliéri. Dôležitou časťou je hlina na modelovanie. Ktorá je tiež voľne dostupná v ateliéry.

6.2 Formovanie a Odlievání

Nikdy som takéto formy nerobil a tak som sa poradil so spolužiakom ktorý mi odporučil na formovanie silikón. Mal som obavy z náročnosti formovania keďže som nikdy so silikónom nepracoval. Objednal som si teda na odporúčenie silikón od autorizovaného predajcu dva krát päť kilové balenie z ktorého mi zostalo ešte 6 kilogramov. Pri práci sním som zistil, že práca sním je jednoduchá a ma výborne vlastnosti. Jediným problémom bolo ,že tento silikón bola dosť drahá položka. Presná špecifikacia materialu: *„ChN-KS je dvousložkový kondenzační silikon vytvrzující při pokojové teplotě pomocí kondenzační reakce. Skládá se ze složky A a složky B - tvrdidla (vždy součástí balení). Po přidání 2% tvrdidla má při pokojové teplotě silikon 10-30 minut dobu zpracování a za 2-6 hodin (závisí na tloušťce silikonu, okolní teplotě a množství složky B) možno odformovat. Forma je plně vytvrzená za 24 hodin. Doby zpracování a vytvrzení lze upravit množstvím tvrdidla a změnou teploty. Výsledná forma je odolná proti deformaci, vysokým a nízkým teplotám, kyselinám a zásadám.“* Na vytvorenie škrupiny som použil modelársku sadru Almond LC zhruba 40 kg ktorá je na tieto účely najbežnejšia ktorú som mal voľne prístupnú v ateliéry. Na finálne odlievanie som použil epoxidovú živicu ktorá sa mieša

v pomere 100:3 s tvrdidlom do ktorej som primiešaval obyčajnú akrylovú farbu. Do druhej vrstvy epoxidu som použil ešte zahusťovadlo aerosil 200. Ktoré sa používa ako plnidlo pravé do epoxidových živíc. Aerosil zahusti epoxid a ten prestane stekať a da sa sním krásne pracovať.

6.3 Kovová konštrukce

Materiál na kolotoč som kúpil u autorizovaného predajcu kovových materiálov. Kde mali všetko čo som potreboval. Celkovo som využil šesť metrov kovových profilov na spodnú časť. A päť a pol metra kovových profilov na vrchnú časť. Ďalej som potreboval kovové šróbiky, hlavičky a podložky ktoré zaručili rozobratelnosť. Kovové ložisko som nazačiatku hľadal na šrotovisku hlavne z finančného dôvodu. Nikde som, ale môj rozmer nemohol nájsť tak, že som ho tiež nakoniec kupoval.

7 POPIS DÍLA

Moje dielo panoptikum sa skladá z desiatich kusov psích hláv. A tiež z takzvaného kolotoču na ktorom sú hlavy prichytené. Dielo je špecifické v tom, že psie hlavy sú zámerne vymodelované tak aby plynulo zachytávali prechod medzi mopsom a nemeckým ovčiakom. Hlavu mopsa a nemeckého ovčiaka som sa snažil čo najlepšie znázorniť, aby bolo jasne a aké plemená ide. U ostatných štyroch medzi stupňov som hľadal výrazne črty oboch plemien a snažil sa ich čo najprirodzenejšie spojiť. Tým som mohol dosiahnuť pri točení kolotoču a za pomoci rýchlo blikajúceho svetla jedinečného efektu znázorňujúci opticky klam kedy si myslíme ,že tvary hláv sa menia na mieste.

Vzniká tak aká si atrakcia pre ľudí aby mohli sami zo seba spraviť nachvíľu vedcov ktorý sa snažia vyšľachtiť to najdokonalejšie plemeno psa. Avšak často krát sa stáva, že práve tieto tak zvané extrémne plemená psov majú najviac anomálii a sú najviac náchylne na choroby, alebo majú rôzne choroby už od narodenia. Ľudí by to malo tak nabádať k zamysleniu, že niektoré veci proste ovplyvniť nemôžeme a je lepšie nechať ich takými aké sú a nesnažiť sa ich za každú cenu zmeniť. Pretože väčšinou to má negatívny dopad.

Objekt je vytvorený do menšieho galerijného priestoru ktorý musí byť zatmavený aby sa požadovaný efekt zobrazil správne.

Doplňujúca tematická hudba bude daný pocit vedeckého pokusu ešte umocňovať.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Za největší přínos pro daný obor by som považoval Prepojenie klasickej modelácie kovového objektu a svetla ktoré dohromady vytvárajú zaujímavý optický efekt . Tým by som chcel poukázať na rôznorodosť materiálov s ktorými sa da pracovať a vytvoriť tak osobite a jedinečne dielo.

Ako druhá dobrá vec pre daný obor podľa mňa je práca so silikónom. Je to vynikajúci materiál ak potrebujete formy využiť viac krát. Náročnosť s tým to materiálom je minimálna a má skvele vlastnosti. Jediná negatívna vlastnosť je cenová dostupnosť.

9 SILNÉ STRÁNKY

Medzi silné stránky by som zaradil výsledný efekt celej inštalácie. Objekt samotný však tvorí jednotný celok aj bez spomínaného efektu. Myslím si ale, že jednotlivé hlavy sa dajú vnímať aj samostatne ako 10 menších objektov.

Ako ďalšiu silnú stránku musím určite spomenúť rozobrateľnosť celého objektu. Da sa rozobrať prakticky celý. Každá hlava je odoberateľná tak isto aj každé rameno na ktorom sú upevni hlavy je odoberateľne tým zostane už len ložisko s krátkymi ramenami. A to môžete odobrať zo spodnej časti. V spodnej časti oddelíte nohy od kovovej rúry a tým ju prakticky rozoberiete celú. Tým pádom je celý objekt ľahko prepravovateľný a nie je na to potrebné nejak zvlášť veľké auto. Ďalšia dobrá vec je, že kolotoč je dostatočne robustný nemusíte sa tak báť pri používaní , že by sa kolotoč prevrátil alebo nejako zničil.

Ako posledné by som už len dodal jednoduchosť formovania psích hláv a ich následne odlievanie. Keď si večer pred formovaním pripravíte deliace roviny na všetkých hlavách. Na ďalší deň spravíte celu prednú časť formy a na druhý deň zadnú. Formy máte tak hotové za dva dni a za zbytok týždňa hlavy odležete.

10 SLABÉ STRÁNKY

Jedna z najslabších stránok mojej práce je manuálnosť otáčania kolotoču. Pri roztočení musíte vždy počkať kým sa vrchná časť netočí pomalšie aby ste mohli znova kolotoč roztočiť. Myslím, že je to dosť neefektívne a stráca to plynulosti efektu. Druhu slabú stránku musím určite spomenúť fakt, že výsledný efekt nie je vidieť po celú dobu točenia. Dôvodom je to, že svetlo bliká furt rovnakou rýchlosťou, ale kolotoč spomaľuje tým pádom je daný efekt vidieť len určitý čas do kým kolotoč nezačne spomaľovať.

Posledná vec ktorá sa úplne nepodarila sú konkrétne hlavy. Pri odlievaní sa mi niektoré hlavy zdeformovali. A tak jednotlivé hlavy stratili svoju presnú postupnosť.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

B) Internetové zdroje

1) Optické hračky 19. storočia: Fenakistoskop. *Mladý*

vedec [online]. [cit. 2017-04-22]. Dostupné z:

<http://www.mladyvedec.sk/archiv/archiv-12-cisla/299-12-opticke-hracky.html>

2) ChN-KS TECHNICKY LIST: KONDENZAČNÍ ODLÉVACÍ

SILIKON [online]. [cit. 2017-04-24]. Dostupné z:

http://www.levnesilikony.cz/files/!data/chk1/CHN-KS_Technicky_list.pdf

12 RESUMÉ

As a topic for my bachelor thesis I chose the Panopticon. Immediately I was attracted by the fact that it is a figural topic. Secondly, I was intrigued by the name of the topic Panopticon itself. On Panopticon topic, I created a work that consists of ten pieces of dog heads. And from the so-called whirligig to which the heads are attached. The work is specific in that the dog heads are deliberately modelled to continuously capture the transition between the pug and the German shepherd. I tried to humorously illustrate the process of genetic modification of two different breeds of dogs using a whirligig on which the ten castings of dog heads are placed. It creates „sort of“ attraction for people as they can turn themselves into scientists trying to breed the most complete breed of the dog. Of course, it often happens that these so-called extreme breeds of dogs have the most anomalies and are most prone to diseases or even have various diseases since birth. It should encourage people to appreciate that some things cannot be influenced, and it is better to leave them as they are, without attempting to change them at all costs. The object is created for a smaller gallery space which should be darkened to display the desired effect correctly. Supplementing thematic music will intensify the feeling of scientific experimentation even more.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Modelacia.....24

Příloha 2

Formovanie odlievane.....27

Příloha 4

Finálna podoba.....28

